

Stanowisko

XXI Zjazdu Zgromadzenia Ogólnego Związku Gmin Wiejskich RP

Poznań, 16 marca 2007 r.

w sprawie oświaty

Zgromadzeni w Poznaniu wójtowie i burmistrzowie stwierdzają, że kierunek polityki Rządu i Parlamentu Rzeczypospolitej Polskiej w dziedzinie oświaty różni się istotnie z oczekiwaniami samorządu terytorialnego.

Twórcza aktywność Ministra Edukacji Narodowej i parlamentarzystów skupia się od wielu miesięcy na ważnych niewątpliwie kwestiach wychowania młodego pokolenia.

Nie negując znaczenia tych działań i nie podejmując polemiki co do skuteczności podejmowanych metod wychowawczych, samorządowcy obecni na XXI Zgromadzeniu Ogólnym ZGW RP zwracają uwagę na jednostronność tych działań.

Szkoły istnieją w konkretnych środowiskach lokalnych, w realiach Polski samorządowej.

Za ich prowadzenie i finansowanie odpowiedzialne są od 10 lat lokalne samorządy. Gminy wykonują te zadania, z mocy prawa, jako zadania własne.

Proces dydaktyczny i wychowawczy nie przebiega w oderwaniu od konkretnego obiektu oświatowego, lokalnej sieci szkół, kształtowanej przez samorząd. Nie może też być prowadzona bez nauczycieli zatrudnianych na określonych warunkach w tych szkołach i bez pieniędzy na finansowanie całego skomplikowanego systemu edukacji.

Jednostronność w postrzeganiu przez Rząd RP i Parlament problemów polskiej oświaty wynika z ignorowania tych oczywistych faktów.

Dokonywane obecnie zmiany legislacyjne nie rozwiązują żadnego z problemów wielokrotnie przedstawianych przez polski samorząd. Powtarzamy, że bez dobrego prawa oświatowego i dobrego systemu finansowania nie jest możliwe poprawne kształcenie i wychowanie.

Dlatego oczekujemy:

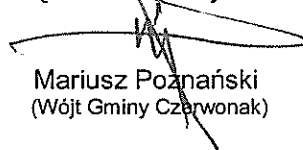
- zwiększenia środków na oświatę w budżecie państwa,
- opracowanie standardów edukacyjnych obiecanych przez Rząd RP w ubiegłym roku,
- pilnej nowelizacji Karty Nauczyciela, a szczególnie podwyższenia pensum dydaktycznego do co najmniej 20 godzin tygodniowo
- likwidacji dodatku wiejskiego i mieszkaniowego
- uzależnienia statusu zawodowego nauczyciela od rzeczywistych osiągnięć dydaktycznych i wychowawczych nauczyciela,
- uzależnienia zarobków nauczyciela od typu szkoły, w której pracuje. W naszym przypadku niższe powinno być w przedszkolu niż w gimnazjum,
- ograniczenia dotychczasowej roli kuratora w procesie racjonalizacji przez gminy sieci szkolnej,
- bezwzględnego utrzymania uzasadnionych preferencji dla gmin wiejskich w systemie finansowania polskiej oświaty, z uwzględnieniem wielkości wiejskich oddziałów oraz uznaniem, że obok nauczyciela i klasy, autobus szkolny i świetlica to integralne składniki wiejskiej szkoły,
- subwencjonowania ucznia 6-cio letniego.

Osobnym i niezwykle aktualnym problemem jest brak pieniędzy na podwyżki dla nauczycieli. Kwota 1,4 mld złotych, o którą zwiększono środki na oświatę w budżecie państwa, jest o ok. 1 mld złotych za mała w stosunku do rzeczywistych skutków finansowych, którym sprostać muszą samorzady wypłacające podwyżki nauczycielom. W małych gminach wiejskich, przy malejącej ilości dzieci i zmniejszającej się subwencji oświatowej, wypłata podwyżek nie będzie możliwa.

Oczekujemy, że następstwem ustaleń zespołu rządowo-samorządowego, powołanego przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego w celu obliczenia rzeczywistych skutków nauczycielskich podwyżek, będzie stosowna rekompensata finansowa dla samorządów.

Wójtowie i Burmistrzowie, zgromadzeni w Poznaniu oczekują od Rządu RP i Parlamentu całościowego spojrzenia na problemy polskiej oświaty i uznania, że samorzady wiejskie, stanowiąc integralną część władzy publicznej, są najważniejszym partnerem w kształtowaniu systemu edukacji w Polsce.

Przewodniczący
XXI Zgromadzenia Ogólnego
Związku Gmin Wiejskich RP

Mariusz Poznański
(Wójt Gminy Czerwonak)